

001	66	76	96	96	36	72	69	55	50	45	40	30	20	15	10	8	6	4	2	0
100																				

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja

Lauri Kontro

Toimituspäälliköt

Jussi Martikainen

Tiina Taipale

Lukiolla on laissa asetettu koulutustehtävä, joka pohjaa yleissivistykseen.

Toivottavasti laaja-alaisen koulutuksen ja osaamisen supistus ei kuvasta ajan arvoja.

TURUN SANOMIEN PÄÄTOIMITTAJA RIITTA MONTTO KOLUMNISSAAN

VIERASYLIÖ

Jouluaika haastaa aistit ja tunteet

Joulumieli ei synny rahalla

Jouluvalmistelut suomalaikodeissa ovat loppusuoralla. Huomenna tiistaina on jo jouluaatto – puolitäpäivin julistetaan Turussa joulurauha, mikä myös aloittaa useimmissa kodeissa perinteisen joulunvieron.

Joulu on kirkollinen juhla. Kristikunta viettää sitä vapahtajansa Jeesuksen syntymän kunniaksi.

Suuri osa suomalaisista hiljentyy ja kunnioittaa edelleen joulun perinteistä, uskonnollista sanomaa. Vaikka arki on vuosikymmenten saatossa monella tapaa muolistunut, täyttyvät kirkot sekä kauneimpien joululaulujen että joulun ajan jumalanpalvelusten aikana yleensä ääriään myöten.

Suomi ei pysähdy kokonaan jouluksikaan. Töitä tehdään muun muassa sairaaloissa, terveyskeskuksissa ja hoitolaitoksissa. Palo- ja pelastusotimi on valmiina auttamaan. Poliisille joulu on valitettavasti varsin kiireistä aikaa.

Myös kotieläintiloilla töitä tehdään 365 päivänä vuodessa. Eläimet on hoidettava pyhänakin. Muista maatilan töistä voivat useimmat sentään pitää vapaata.

On tullekin tärkeää rauhoittaa välillä arjen kiireistä. Monelle joulu tulee tässäkin mielessä tarpeeseen.

Joulun tärkein viesti liittyy lähimmäisen-rakkauteen. Se ohjaa vahvasti myös joulunvieron tapoja, joissa läheisten muistaminen eri tavoin on keskeisessä osassa. Vahva perinne on myös huolehtia eläinten hyvästä joulusta.

Vaikea taloustilanne aiheuttaa sen, ettei läheskään kaikissa perheissä voida joulua viettää vailla huolia. Kuluneen vuoden aikana moni on menettänyt työnsä tai yrittäjätalouksissa työn tulokset eivät ole yltäneet odotettuun. Tulevaisuuteen voi liittyä pelkoa ja epävarmuutta.

Lähimmäisenrakkautta on myös huomata tällaiset huolet lähipiirissään. Olkoon kyse perheenjäsenestä, sukulaisesta tai naapurista, ymmärtävät ja rohkaisevat sanat voivat olla paras joululahja.

” On parempi iloita siitä mitä on kuin murehtia sitä mitä ei ole.

KOLUMNI: EIJA MANSIKKAMÄKI

Ensimmäinen vuosi kuntapäättäjänä opetti paljon

Huhhuh! Ensimmäinen vuosi on takana ja pää pyörällä. Kuntapoliitikkona (kok.) nähkääs. Sanonta ”joka leikkiin ryhtyy se leikin kes-täköön” pätee täällä pienpäättäjäpuolella harvinaisen hyvin. Lunta tulee tupaan, teetpä niin tai näin.

Tunnet jokaisesta päättämästäsi asiasta jonkun kuntalaisen, johon nuijanisku kolahtaa. Asiat ovat jokaista lähellä – hyvässä ja pahassa. Joskus jopa ihan aidan takana, jos on kyse tie-töyssystä, leikkipuistosta, kyläkoulusta tai ankeasta kylälaulusta.

Rahasta on puhuttu suuremminkin, ja yllät-tävän paljon. Olen itsekin sortunut siihen kau-punginvaltuustossa, -hallituksessa ja sote-lau-takunnassa, vaikka mieluummin puhuisin peh-meitä ihmisen parhaasta, yhteiskunnan lämpi-mästä sivistä ja sujuvasta arjesta.

Kun ennen vaaleja myy itseään torilla, vastai-lee kuntalaisten huoliin ja tulee sitten valituksi päättäjäksi, ei arvaa, että kokouksissa mieti-täänkin irtisanomisia ja miljoonaleikkauksia. Ei voi vaatia mitään uutta, kun ei vanhaankaan ole varaa. Hyvästi uusi uimahalli, pienet ryh-mäkoot ja vanhusten viriketoiminta.

Ensimmäinen vuosi on paljastanut puoluei-

eija.mansikkamaki@maaseuduntulevaisuus.fi

Joulu on vakava asia
Joulun ilosanomasta ei parane Suomessa saarnata järin iloi-sesti: kulttuurimme puheään-nöt estävät ilon perustunteen näyttämisen kirkossa, vaikka kerrottavana olisikin iloinen asia.

Kansanluonteemme tapaan on turvallista puhua vähäelei-sesti, hieman etäisesti. Se tulki-

taan harkituksi puheeksi.

Julkinen puhe yleisön edessä – olkoon poliittinen, uskonnol-linen tai juhlapuhe – ei ole Suo-messa ollut eikä ole naurun asia. Voimakas tunnepuhunta ei kuu-lu puheääntöihimme. Vakava-mielisyys, hartaus takaa puhu-jan uskottavuuden.

Suomalainen noudattaa pu-hekulttuurinsa normeja. Pap-pikaan ei kerro joulun ilosa-nomasta hymyillen, rohkein ilmein tai liikkein. Kun saar-naajan suupielet kaartuvat alas-päin, otsa roikkuu silmien pääl-lä ja katse suuntautuu paperin lukemiseen, Charles Darwin antaa siitä tulkinnan Murhe ja surumielisyys klassikkoteok-sessaan vuonna 1872.

Havainnolla voi olla yhteys suomalaiseen kansanluontee-seen. Puheviestinnän tutkijan Jaakko Lehtosen (1988) mu-kaan suomalainen pitää itseään hiljaisena, luotettavana, jurena, rehellisenä, ahkerana, sisuk-kaana ja kateellisena.

Ilosanoma pitää näyttää
Joulujalan kristillinen viesti ja puheesonki haastaa kirkon puhetyöläiset, tulisihan heidän tydyttää nostalgisia tunteita janoavia kuulijoita tosiuskovis-ta papin ammattioivallukset. Häntä kiinnostaa vain oma

Moderni ”joulusielu” etsii varhaisten joulujen tunnemaailmaa, muistojen mennyttä, aistilepoa, pysähtymistä.

joulumielensä. Minkä kuulija itse kokee ja oivaltaa, sen hän myös muistaa.

Ilosanomaa ei pidä selittää, vaan näyttää! Joulua ei voi lap-paa kuulijaan kirkon mahti-sanoin. Joulu aistimuksineen, kokemuksiineen, muistoinen, odotuksineen elää kuulijan si-sällä. Kirkon tehtäväksi jää houkutella se esiin.

Semmoinen joulusaarna ei siedä tyhjiä fraaseja, itsestään-selvyyksiä, ammattikieltä, pap-pin keskittymistä viime tingassa valmistuneen käsikirjoituksen harjoittelemattomaan sisälu-kuun kuulijakunnan edessä.

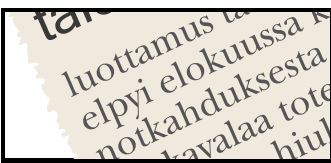
Varhaisten joulujen tunnemaailmaa
Kokenut pappi hyödyntää ad-ventti- ja jouluteeman kieli- ja vertauskuvastoa.

Kuulijaan vaikuttaminen myötäläimellä tenhoaa sitä

RAHIKAINEN

LEHTIKATSAUS

Pakosta vastuuseen

Lapin Kansa pohtii voimaan astuvaa metsälakia.

”Uutta lakia voisi kuvailla – aikain aikaisempiin metsälakehin verrattuna – vapaamieliseksi. Laki ei aseta metseen uudistamiselle ikä-, eikä läpimittavaa-timuksia, eikä määrää oikeap-pista hakkuutapaa. Niistä saa päättää metsänomistaja itse.”

”Metsäläin pakko-osasto on lyhentynyt minimiin. Sieltä löy-tyy oikeastaan enää yksi asia: uudistamisvelvoite. Metsän-omistajan on jatkossakin huo-lehdittava siitä, että hakatun metsän tilalle syntyy uusi metsä. Samalla, kun metsänomistajan vapaus lisääntyy, kasvaa myös vastuu. Laintekijä olettaa, että puuta tulee jatkossa markkinoil-le myös niiltä, jotka ovat nyt jät-täneet hakkaamatta, koska eivät ole hyväksyneet hakkuutapoja.”

Venäläisten kauppvoja

Pekka Lakka ruotii **Kymen Sanomissa** venäläisten kiin-teistökauppoja Suomessa. ”Kiinteistökaupan vastustami-seen liittyy paljon tunteita. Tun-teita voisi hillitä se, että Venäjä avaisi kiinteistöjen ostopmahdol-lisuuden myös ulkomaalaisille. Tähän harva uskoo. Asiaa ovat Venäjällä käyneet lobbaamassa niin presidentti kuin ministerit-kin. Ehkä nyt olisi seuraavan yri-tyksen aika, kun Venäjä haluaa kirkastaa mainettaan isännöi-miensä olympiakisojen alla.”

Päivänpolitiikan ulkopuolella

Ilkka mieltii syitä presidentti Sauli Niinistön suosiolle. ”Presidentin valta on nykyisin mielipidevaltaa. Kun ottaa kan-taa päivänpolitiikkaan, jakaa väistämättä mielipiteitäkin ja se vaikuttaa suosioon.”

”Niinistö on ottanut roolin, jossa yhdistetään kansaa ja va-rotaan repimästä ääripäiden välistä eroa. Päivänpolitiikka ei siihen kuulu vaan ylemmät lin-jaukset, ajattelutahan ei ole pre-sidentiltä kielletty.

Suosiota tämä linja vankistaa: Hyvän oppilaan lailla hänen joulutoistuksensa on noussut pienen pykälän edellisvuodesta.”